

han modtog Andragendet fra Gedserbefolkningens Side om et Statstilskud til Anlæg af Veje og Kloaker, ligesom jeg maa takke den højtærede Trafikminister, fordi han lovede at give denne Sag sin anbefaling med paa Vejen til Finansministeren.

Den højtærede Trafikminister mente ikke at kunne indlade sig i en Debat med mig angaaende Digeforholdene, idet han udtalte, at den Sag havde han debatteret med min Forgænger, Pastor Bjerre, og han saaledes ikke vilde begynde for fra. For saa vidt den højtærede Minister har behandlet dette Forhold med min Forgænger, maa det vist have været en privat Forhandling, thi i Rigsdagstidende foreligger der intet eller i alt Fald kun meget lidt om en saadan Forhandling. Kun een Gang har min Forgænger i den højtærede Ministers Tid omtalt det Forhold, som jeg omtalte, det nemlig, at Digerne og Høfderne burde skilles ad og betragtes som to hinanden uvedkommende Ting. Det var ved første Behandling af den lille Lov, hvorved Digeinteressenterne i Fjor fik Ret til at vælge deres egen Bestyrelse. Det findes i Folketingstidende for 1905—06 Sp. 5060. Men derudover findes der ikke nogen Forhandling mellem min Forgænger og den højtærede Minister. Jeg vil da gerne sige til den højtærede Minister, at det kan ikke nytte at ville sno sig fra den Sag, den maa med Naturnødvendighed komme igen atter og atter, indtil den er bleven løst. Det er og bliver en stor Uretfærdighed, at de samme Lodsejere, som have maattet give det store Tilskud til Bygningen af Falsters Diger, oven i Købet skulle være med til at beskytte Lerklinten. Forholdet er saa galt som tænkes kan, idet de Lodsejere, hvis Kyster blive beskyttede ved Høfderne, ingen som helst Digeskat give. Det er udelukkende de Lodsejere, hvis Jord ligger saa lavt, at den bliver beskyttet af Digerne mod Oversvømmelser, der maa betale Digeskatten. Den højtærede Minister vil kunne forstaa, at det er umuligt at tie denne Sag ihjel. Saa længe Digeskattyderne blive saa uretfærdigt behandlede, kan Spørgsmaalet om de falsterske Diger ikke siges at være løst. Det kan nu være, at den Omstændighed, at Digeinteressenterne nu faa Lejlighed til at vælge deres egen Bestyrelse, og at denne overtager Digerne med alt, hvad dermed staar i Forbindelse, kan bøde noget derpaa. Det kan være, at den ny Bestyrelse simpelt hen kan lade Høfderne forfalde

og derved bringe Staten til ad anden Vej at vedligeholde dem. Det kan være, siger jeg, thi det har ikke været mig muligt at opdage, i Kraft af hvilken Lovbestemmelse det forlanges, at Digeinteressenterne skulle vedligeholde disse Høfder, som i Virkeligheden slet ikke vedkomme dem. Men hvis den ny Bestyrelse af Statsmagten eller andre Autoriteter bliver tvungen til vedblivende at holde Høfderne vedlige, vil dette Spørgsmaal komme igen saa længe, indtil Interessenterne blive fritagne for denne dobbelte Beskatning.

Som Svar paa min Omtale af den Strid, som har været mellem Statens sagkyndige om Beplantningen af Digerne, sagde den højtærede Minister, at der ganske vist har været en saadan Strid, men at den ikke har drejet sig om, hvorledes Beplantningen skulde være paa Falster, men kun om, hvorvidt denne eller hin Beplantning i al Almindelighed var at foretrække. Den højtærede Ministers Bemærkninger i saa Henseende lyde saaledes: „Hvad angaar Beplantningen, som der af Statens Tilsynsmand blev givet Ordre til at skaffe bort, saa er det ganske sandt, at to sagkyndige fra Vestjylland havde en anden Mening, men ikke angaaende Forholdene paa Falster, som de ikke vare kendte med“. Jeg kan ikke give den højtærede Minister Ret heri, og jeg skal tillade mig — forhaabentlig med Formandens Tilladelse — at oplæse blot et Par Linier af disse Erklæringer, som Statens sagkyndige have afgivet offentligt. Den ene er fra en Plantør Pinholt, som udtaler: „Jeg maa, ud fra det Kendskab, jeg har til Digevæsen her paa Kysten, give Dem fuldt ud Medhold i, at de af Dem omtalte Vegetationer netop gavne og styrke en Dæmnings Modstandskraft“. Og den anden sagkyndige, Overklitfoged og Klitinspektør Bang, skriver: „Hr. Plantør Pinholt! Hermed tilbagesendes Hr. N. Christensens Brev angaaende Digerne paa Falster. Med Hensyn til den deri omtalte Bortrydning af Gyvel og Strandtorn fra disse Diger maa jeg udtale som min bestemte Overbevisning, at det er skadeligt at fjerne en saadan Vegetation, hvor den findes paa saadanne Beskyttelsesdiger“. Den højtærede Minister vil saaledes se, at disse to sagkyndige ikke specielt omtale Digerne paa Jyllands Vestkyst, men omtale disse Plantninger i al Almindelighed som Beskyttelsesmiddel og noget, der styrker Digerne. Men jeg skal ikke yderligere indlade mig i Debat med den højtærede Minister om disse Erklæringer. Jeg